

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Α& ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Συντάκτης : ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Αρχοντομαχαλᾶ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

'Εν Μυτιλήνῃ . . . . . Γρ. 30
'Εν τοῖς χωροῖς καὶ τῷ Κράτει . . . . . * 40
'Εν τῷ Εξωτερικῷ . . . . . Φρ. Χρ. 10

'Υπεύθυνος A. A. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

"Έκαστον φύλλον 20 παράδεις. — Πλατείαν I Γρόσιου

Δεύτερος μας είναι χόρος καὶ πηγαίνομε σωφρόνως. Έννιακόντα ἔνδεικα καὶ χλιά καὶ λαγούς σᾶς τάξουμε μὲ πετραγέλαια. Αριθμός πενήντα ἐφτά που τὰ λέμε δρῦν κοφτά. Είχο ο καὶ πιάπο τις φα

ρᾶ τοῦ Φλεβάρηνος θά μαζέψων

* Ο Μουσταφάς περίελυπος
ἀκούει απ' τὸ Μεχάλην
πῶς ἡ κλεινὴ πατρίδα μας
έχει περίσσιο χάλι.

ΜΧ. Τί νά σοι πᾶ, βρὲ Μουσταφά! Γιρί^ν καὶ γρίνα γι' αέρδοταί το λιγόσιρ
'Εγώ περίμεν, ἀπὸ σὲ νὰ φωτισθῶ λιγανι^ν
μὰ βλέπω σ' ἔλα πῶς έννι κάνεις τὸ ζουλαχμάκη.
Πὰ τοῦτο δ, τι νὰ σοῦ πῶ θὰ ήναι ἀκρηγ-μέσην
καὶ μὴν τάκον τοις μετρητοῖς, παραλυμένο φέσι.

ερδίλλη λιου
ο μου.

Μχ. Γειά σου, φίλε Μουσταφά,
μὲ τὸν ἀδειανὸν καρδ...
Μφ. Γειά, καὶ σὺ ζουρλοπαντίέρα,
ἀπὸ μάνια καὶ πατέρα!
Χατρόλα! Πῶς ήσουνα τόσον καρδί χωσμένος;
κ' ἔξαφνικὰ ἀρέβαλες σὸν φάντης ξεπεσμένος;
Πῶς γύριζες μονάχος σου; τί ἔκανες ὡς τόσο
κι' ἀπ' τὸ σεκλέτι μου ἐγώ πῆγα νὰ παλαβώω;

Μχ. Τί νά σοι πᾶ, βρὲ Μουσταφά. Μ' ἐντύσαν κουδουνάδιο
καὶ μὲ ἀμάξια τρέχαμε στοὺς δρόμους ἄνω-κάτω.
Παλγάτασσος τυύμπα όγώ, κ' οι ἄλλοι Αρλεκίνοι
καὶ τού Κουτρού' ή παντρεία ἐκόντεψε νὰ γίνη.

* Αν θές λοιπὸν πολιτικό, σοῦ λέγω πῶς μ' ἔμας
δλ' ή Εὐρώπη ὅμιλει, αὐτὲς τές μέρες, βθόν
καὶ κάθες ἔνας πρεσβευτής σὰν ἀγριός Οδλεμάς
μέσ' τὸ γραφεῖο τοῦ Ριμάτ οικήρητα κτυπά τὸ πόδε
κ' ἐκείνος δὲ κακόριος δὲν ἔσει τὶ νὰ κάνη
καὶ θὰ τοῦ στρίψῃ 'ς τὰ γερά καμμιὰ φορά, χαιθάνι.
Σηκώνθυκαν κι' οι Ιταλοί καὶ βρέσον νύχτα-μέρα
γιατί τὴν Τριπολιτεία τὴν θένε πέρα-πέρα
δική τους νὰ τὴν κάνουν. Κι' οι Ρώσοι ἀπ' τὴν δλλη
ἀπὸ παντοῦ μᾶς κυνηγοῦν καὶ μᾶς χατούν, χαμάλη.
* Υστερά πάρε στὴ σειρά καὶ μέτρησ τοὺς δλλους

Βουλγάρους κι' Αγγλογάλλους
λογάριασέ τα δλ' αὐτά. Καὶ τότε ἀν' ο' ἀρέση
νὰ μῇ μᾶς στελγεῖ θλούς μᾶς 'ς τὸ διάλο ιπεκέσι.
Κ' οι Γερμανοί γυρεύουν τὰ τραΐνα 'ς τὴν Βαγδάτη
καὶ φιλιπάτα καὶ αὐτοὶ τουμπολογούνε κάτι.
Καὶ μὲν τὴν τόση συμφορά, πούναι κανέις νὰ κλαίῃ
ε' τὴν πλάτη μας βασιλείο θὰ κάνουν κ' οι Εθραῖοι...
Αὐτός πού λέσε, βρὲ Μουσταφά, τεμπελάτη πρώτης
καλύψε καὶ δείρου μονάχος ἀν εἰσαὶ πατριώτης
καὶ μὴν ζητεῖς πολιτικά νὰ μάθης, βρὲ μαζέτα
μόνο ἀφησέ τα στὴ γωνιά καὶ συχνομούντζωνέ τα...

Μφ. Καὶ πᾶς σου ήρθε μασκαρές νὰ γίνης, μωρό χάρα;
Δὲν σ' ἔστρανε παλγάνθρωπος νὰ φανεσαι μονάχα;

Μφ. Στὴν τέσσα τὴ μανία μου γκαϊσόρηδες θὰ πνίξω
καὶ θὰ τοὺς κάνων κιμά σουτζούσκια νὰ τυλίξω.
Μὰ ἐπιδή κανένας τους δὲν βρίσκεται μπροστά μου
δέξουν καμπόσες χαστουκιές ἐσύ ἀπ' τὴν καρδιά μου.

Μχ. Είναι ἀντέτι, δ ρωμήδος τὸν χρόνο ἔνα μῆνα
Καρνάβαλος νὰ γίνεται κι' δὲ ρέβη ἀπ' τὴν πενία.
Κι' ἐγώ Ρωμήδες απ' τοὺς τρανούς ἐτύμησα τὸ ζεύχο
καὶ δέρος πῆρα ζωρόδ., χαρούμενο καὶ εῦθυμο.
ἐμέθυσα μὲ τούτουρο, μὲ σάντερ, μὲ σαμπάνια
καὶ μέσα σὲ παλήρο κρασί πήρα καμπόδα μπάνια
μιὰ μερακλίδικα θύτερα πήρα μαζῶ λαντέρνα
καὶ πατινάδες ἔκανα στὴν κάθε μιὰ ταβέρνα.

Μφ. Καὶ τώρα ποῦ ήσύχασες κ' ἐτέλεωσες τὸ κέφι
πές μου καμπόσα τῆς στιγμῆς πολιτικά, κενέφη.

ΟΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

ΟΡΙΣΜΟΣ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Σαρακοστή θὰ πῃ νὰ τρῶς κροιμύδια καὶ φασούλια
χαβιάρι, πράσια τρυφερά, μελόχες καὶ μαρούλια
καὶ χαδιποσαλάτα
κ' ἀνάλαδη πατάτα.

Σαρακοστή θὰ πῃ νὰ τρῶς ἔληγζ καὶ δχι: λάδι:
γιατὶ τὸ δεύτερο αὐτὸ στὰ εἴδη μάτασει
καὶ νὰ κυτάξει λαχταριστά
νὰ κάνης δίαιτα πιστά.

Σαρακοστή θὰ πῃ, παιδιά, ἔρτα φορές τὴ μέρα
νὰ τρέχης εἰς τὴν ἐκκλησία μ' εὐλάβειας παντιέρα
καὶ πίπτων τότε κατὰ γῆς
μετάνοιες ὅλοπρόθυμος πρὸς τὸν Θεόν νὰ κάνης
καὶ ἀφίνων τὰ ἐπίγεια τὸν οὐρανὸν νὰ φτάνης
καὶ νὰ φωνάζῃς σιγανά:
Ἐλέγον καὶ θανανά!

Σαρακοστή θὰ πῃ, παιδιά, νὰ παινῦγε καὶ τὸ κόρτε
καὶ κάθε πὲ διώτινον νάνασταλή τὸ φόρτε
καὶ ὡς ποὺ νέρθην ἡ Δαμπρή
νὰ κάνουν στάση κ' οἱ γαμβροί.

Σαρακοστή ταιδιάς «Σταμάτησε /ή γούλα,
καὶ ὑποιος κρατεῖ ἐνέχυρο νὰ μήν τὸ πάνη ζούλα
μόνο μὲ χέρια ἀνοιχτά
νὰ δίνῃ στοὺς φτωχοὺς λεφτά.

Σαρακοστή θὰ πῃ, παιδιά, πῶς μερικοί ἀχτάργες
ψαράδες, η μπακάληρες, μαγέροις η φουρνάρηρες
νὰ παύσουν νὰ σουφράνουν
καὶ στὴν γωνιά νὰ χώνουν.

Σαρακοστή θὰ πῃ, παιδιά, πῶς κάθες γέρω-Ξύρης
νὰ παύσῃ νὰ βαίσοχρογραφῇ, ὡς ἄχθος ἐν ἀρούροις,
καὶ ν' ἀγγαρεύῃ τὰ παιδιά
μὲ τὴ σχολάρκη ποδιά
τὶς σάχλες του, νὰ τασμπούνον ἐπάνω σὲ καρτόσες
καὶ νὰ μήν παιζῃ ἄλλοτε τέτοιες ἀστείες φόρτοσες
γιατὶ τὸν πηγραν μυρωδιά
καὶ θὰ τοὺς κάτουν ἐ τὴ προβίᾳ.

Τέλος Σαρακοστή θὰ πῃ: «Τὸν πένητα ἐνδύω».
Καὶ δχι: «Ἐχω δύο παλτά δὲ κλέψω δλλα δύο».
Αὐτὸ θὰ πῃ Σαρακοστή
ἐν ἔξηγήσι άγαστη . . .
Ο Ιεροκήρους τοῦ «Ξυροποιοῦ».

Θεοφάνεια της Αγίας Παναγίας στην Ελασσόνα της Επισκοπής της Λασιθίου
την Τετάρτη της Απριλίου του 1982 με την παρουσία της Αρχιερατικής Επιτροπής της Επισκοπής της Λασιθίου
και της Επιτροπής της Επισκοπής της Ηρακλείου

ΕΘΟΥΜΑΣΜΑΤΑ

ΔΟΞΑΡΙΕΣ

‘Η τελευταία Κυριακὴ τῆς Ἀποκρήσεως συνέπεσε μὲ τὰς ἐπαναληπτικὰς μελέτας τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου διὰ τὰς χειμερινὰς ἔξετασεις. Ἐπ’ εὐκαιρίᾳ αὐτῆς ἐθεάθησαν πολλὰ παιδιά εἰς τὰ παρθένα τῶν στητῶν των κρατούντα μὲ τὸ ἔνα χέρι τὸ βιβλίον καὶ μὲ τὸ ἀλλο ἔκαψενδον [ζοντα σερπαντὲν ἐναντίον τῶν μασκαράδων]. Αλλα δὲν ἔωρτασαν καθόλου ἀποκρητὸν ἀλλ’ ἐκλιναν τὴν Ἀποκρεω εἰς δλας τὰς πτώσεις . . .

‘Απὸ τὴν τρέλλαν καὶ τὴν ζωηρότητα τῆς περιασμένης ἑδομάδος ἐδανείσθη ἀνάλογον μερίδιον καὶ ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, η Καθαρὰ Δευτέρα. Πολλοὶ ἐν τοῖσισι, κρίνοντες ἐξ ἀντιστρόφου τὰ πράγματα, ὑποστηρίζουν διτὶ ἡ Ἀποκρήση ἐδανείσθη ἀπὸ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν τὴν νηστήσιμον μελαγχολίαν καὶ τὴν παγετοδὴν κατήγειραν τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς. Ισιώς νὰ μήν ἔχουν διδίκον καὶ τὰ δύο μέρη . . .

‘Απὸ σήμερον τὸ βράδυ θὰ διακινθοῦν εἰς ἐκκλησίας οἱ ἔχαιρεταισμοὶ. Τοὺς χαρτεταισμοὺς ὑποχρεοῦνται ν' ἀκούσουν δλοι εἰς κάποιοι τῆς Μιτιλήνης. Ο μόνος ποὺ ἡμπορεῖ νὰ λειψῃ εἰνε ὁ κ. Δήμαρχος, τὸν διπλὸν καθημερινὸν χαρτεταισμοὺς οἱ δημόται του κατὰ τὸ . . . χαιρέτα μου τα λιγερή . . .

Προχθές Δευτέραν πολὺς κόσμος κατέλαβεν ἐξ ἔφεδου τὸ Κιόσιον διὰ νάπτοχαιρετήση τὴν φεύγουσαν ἀποκρητὸν. Πολλοὶ ἐντρέψθησαν ἀπὸ τὰ ὁργανέτα τὴν «Εὔδυμην Χήραν», ἐνφ ἀλλοι πρακτικούστεροι, τὴν . . . ἐκυνήγησαν. Πολλοὶ ἐμέθυσαν τὸν ἐκυλοτισθησαν εἰς τὸ χθενικα μεταβλητῶντες εἰς εὐθύμους . . . χολούσι.

Δαιρε Μπαλατε

ΣΚΕΨΕΙΣ ΙΑΙΟΤΡΟΠΟΥ

‘Ο Θεός, λένε, πῶς τὸν κόσμο εἰς ἔξι ἡμέρας. Καὶ ποὺ δπ' αὐτὲς τὶ διάδιολο ἔκανε;

Μοῦ φύνεται πὼς τὸν χαιμῶνα δι Κῆπος πρέπει νὰ παύσῃ νὰ λέγεται Δημοτικός, γιατὶ πειά εἰνε η δημοτικότητα του ἀφοῦ δὲν πατεῖ κανέν. Ποιδ ηδγε μρά γε πρῶτο στὸν κόσμο; “Η κότα η τὸ αὐγῆ;

ΣΤΗΝ ΟΔΟΝ „ΑΝΑΠΔΥΣΕΩΣ“

‘Απὸ τὴ μέση σου περνοῦν
καὶ πάν στὴν ἀλλην ἀκρη
σοις για μάτια προσφιλή
θένε νὰ χύουν δάκρυ.

Μὰ οἱ νεκροὶ στὸ μηνή τους
ἐκεῖ ποὺ ήσυχάζουν
πῶς δέν θὰ σὲ περάσουν πειά
χαρούμενοι φωνάζουν.

ΙΣΧΥ ΟΣ ΕΩΣ ΛΑΤΤΕ Η ΜΟΡΥΓΙΑΝ ΝΕΑΝ ΛΑΤΤΑ ΙΩΑΝΝΗ
ΙΟΛΙΑΝ ΣΤΕΛΛΑΝ ΣΤΡΑΤΙΑΝ ΝΕΑΝ ΛΑΤΤΑ ΙΩΑΝΝΗ

ΟΙ ΑΝΟΙΧΤΟΜΑΤΗΔΕΣ

(Σπαραξικάρδιος μονόρρωτος κωμῳδία).

(Εἰς τὴν σύλλα ἐνὸς θεάτρου).

Σκηνὴ α'.

(Κουκονιρικής, Ταλαντίδης, Χρυσίδης, Νταντίδης).

Κουν. — Μισθεὶς εἰδές πόσα ποῦ μᾶς θαστῆ; Θαρρεῖς πῶς εἶνε ἡ μαρκεῖ; Πομπαδοίν! ...**Ταλ.** — Μὰ αὐτὸς ἦταν ἐπόμενο θυτερα ἀπὸ τὸ κυνηγητὸ ποὺ τις κάναιε.**Χρυσ.** — Τὶ κυνηγητό, ἀδερφὲ καὶ κολοπούθι! Ἐμένα νὰ μὲ τὴν ἀντὴ τὸ μεγάλο; (Στρίβει ἀρεμανίως τὸν μύστακα).**Νταντ.** — Κὶ ἐμένα ποῦ δὲ μοῦ σκαπούλαρε γυναίκα ποτέ! ... (στρίβει ἡρωϊκῶς τὸν μύστακα).**Κουν.** — Πάρω νὰ σκάπω, ἀδερφέ. Οὕτε ἔνα φύλι; ... Σὲ ποιόν; Σ' ἐμέεεννασα! ... (Στρίβει ἀργιοπῶς τὸν μύστακα).**Ταλαντ.** — Μὰ ίδεα παιδιά!**Όλοι.** — Γαλ ν' ἀκούσωμε!**Ταλαντ.** — (ἀποφασιστικῶς). Θὰ τῆς κάνωμε μπούκοτάς!!**Όλοι.** — Ωραιά, θαυμάσια, ναί, μπούκοτάς! γιαὶ στὸ στόμα σου! Μωρὸ νὰ μην τὸ σκεφθοῦμε ἀπὸ ποιν! Μπράδο, Ταλαντίδη.**Ταλ.** — Δὲ θὰ τὴν ξανακρέσσωμε σαμπάνια.**Όλοι.** — Οχι, οχι!**Ταλ.** — Οὔτε βενεδίκτην....**Όλοι.** — Οχι, οχι!**Ταλαντ.** — Οὔτε θὰ πάμε στὸ σουαρέ της!**Όλοι.** — Οχι οχι!**Ταλαντ.** — Σύμφωνοι, παιδιά;**Όλοι.** — Συμφωνότατα!**Ταλαντ.** — Εξίβια, λοιπόν. Καὶ, κάτω ἡ σκληρόκαρδη!**Όλοι.** — Κάτωσισαν!

Σκηνὴ β'.

(Εἰσέρχεται η Μαντάμ Μποτέ καὶ σπλησιάζει τὸν δημιούρο. Τσακίζονται νὰ τὴν ὑποδεχθοῦν).

Κουν. — Ορίστε, ἀπὸ δῶδω, μαντάμ, θὰ πάρετε κανένα κονιάκ;**Ταλαντ.** — Όροτε, δρίστε! Καμμιὰ βενετικήν;**Χρυσ.** — Ενα *cidre* δὲν θὰ μοῦ τὸ ἀρητῆτε.**Νταντ.** — Καμμιὰ σαμπάνια; Γκαρδόν, μά *champagné*! ...**M. Μποτέ.** (μὲν υφος βασιλίσσης). "Α, οχι, δὲν μπορῶ νὰ καθήσω μαζὸ σας. Ξέρετε, δρούοι μαζὸ δούν... "Ἐν πάρα περιπτώσει διὰ νὰ μὴ σᾶς δυσαρεστήσω θὰ πάρω δὲ, τι μοῦ προσφέρετε κάτω στὸν μπουφέ δταν θὰ καταΐω. (Βγάζει τὸ τεφτεράνι καὶ σημειώνει τὰ τροπαρίσματα). "Εξ ἄλλου ἀπόψε θὰ σᾶς κάνω μιαν μεγαλειόδαν τιμήν. Θὰ σᾶς δύσω μπιλέτα μὰ τὸ σουνέρ μου (βγάζει διπλότυπον ειστηρίον). "Α, ἀπεράσισα νὰ δόσω ἀπὸ εἴκοσι εἰς τὸν καθένα. Πάρετε....**Όλοι.** — (Πέρονον μετρῶντας τὸν παρα). Τιμὴ μαζὶ! Τιμὴ μαζὶ!**M. Μποτέ** — Πάρετε καὶ δένα λαχεία. (ἀγερώχως) Δὲν πιστεύω νάχετε τὴν ἀπάλτηση νό μάθετε τί θὰ βγάλω στὸ λαχεῖο....**Όλοι.** — Τί λέτε, μαντάμ! Τί λόγος!... (κέρδουν τὴν λαχεία καὶ δίνουν τὸν παρα).**Κουκουν.** — Κέλ μπονέρ!....**Ταλ.** — Κέλ δνέρ..**M. Μποτέ** — Φαίνεται δμως δτι θὰ θέτε καὶ ἄλλα! Πάρετε καὶ πέντε....

(Τοὺς δίνει... πέντε καὶ φεύγει. Πίπτει η αὐλαία καὶ ή... περικεφαλαία τῆς βλακείας μερικῶν ἔξηπτων).

· Ο Μολιέρος

ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΗ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ

— Καὶ γιατὶ ὀνομάσθη ἡ πρώτη γυναίκα Εύα;

— Γιατὶ ἀμὰ τὴν εἰδὲ δ' Ἀδάμ ἐφώναξε ἀπὸ τὴν ἀπελπισία του σὰν τὸν Μιστρίωτη: Εύοι, Εύάν....

ΕΙΡΩΝΕΙΑΙ

Μιά γυναίκα, καὶ ἔξοχην ἀσχημη, νά σου λέγη, δη κατέγεται ἀπ' τὴν Καλλονή.

Νά σου δώσουν ἔνα γράμμα τριστά ημερῶν καὶ νά σου πεθεν δη τῷφερε τὸ ταχυδρομεῖον.

Νά ντυθῆς μασκαρᾶς διὰ νά διασκεδάσης καὶ ἔξαφνα ἡ διστονία νά πάρῃ τὸ ντύμινό σου γιά ἐπαναστατικὸ καὶ νά σε καθίση στὸ φρέσκο.

Νά δημιλῆς η «Τανίν» περὶ χαλιναγωγήσεως τῆς γλαστῆς τοῦ τύπου.

Νά χορεύῃ ἔνα ζευγάρι ἀνδρῶν μασκαρευμένων καὶ δη θέτε νέθισε τὸ φρέσκο τὸν ἄλλον γιὰ γυναίκα.

Νά ησαι δη πειδ τεμπέης ἀνθρωπος τοῦ κόσμου καὶ νά λέγεσαι Προκόπιος Σπιρίδης.

· Ο Ρηγόλεπτος

ΑΙ ΧΗΡΑΙ

· Ο λόγος περὶ μιᾶς σφανταχτερῆς κήρας, μὴ διακρινομένης δημος επὶ καθαριότητι:

— Δὲν τὴν παίρνεις γιὰ τὴν Λουστηκε Βίτσε τοῦ Λέχαρ;

— Ναί, μὲ τὴ διαφορὰ πῶς αὐτὴ δὲν.... λουστηκε!....

— Αἱ σχέσεις τῆς κήρας αὐτῆς πῶς σου φάνονται;

— Μᾶλλον.... λαδοφοχηρικα!....

— Αἱ δύο αὐτοὶ κήραι πηγαίνουν πάντα μαζὶ;

— Ναί, καὶ περονόν εὐαγγελιώτατα.

— Δηλαδή;

— Ποτὲ δὲν γνωρίζεις η μία..... χήρα τί κάνει ή μᾶλλο....

· Σὲ μιά:

Xήρα ν' ἀλλάξῃς τακτική,

ν' ἀφίσῃς καὶ τὸ νάζι

γιατὶ καθεῖς ποῦ σὲ θωρεῖς

γαῦδουρινά φωνάζει!!

· Ο Χ(η)ραφετημένος

Σ' ΕΚΕΙΝΗ

· Απ' τὴν Δευτέρα δράχμες

γλυκεῖα μονὲ νὰ νητεύης

γιατὶ μ' εὐλάβεια πολλὴ

καὶ σὰν κοπέλλα ζηλευτὴ

εἰς τὸν Θεόν πιστεύεις

· Εκοφες κρέας καὶ τυρὶ

αἵγα, γιγούτι, γύλα

καὶ τὰ φιλά μοῦ τάκοψες

γιατὶ κι' αὐτὰ νητήσιμα

δὲν είνε σὰν τὰ μᾶλλα.

· Και τώρα σὰν καθόμαστε

χωρὶς νὰ βγάζωμε φονή

ἀναστενάζεις σιγανά

καὶ μοῦ πετάς καμμά ματιά

πολύ... πασχαλινή...

· Εκεῖνος

